

som har filltet det, i den Grad har viist dets svage og gode Sider, at jeg synes man kan lade det blive ved den Processførelse; han har ført om sit Forslag. Han har viist stor Upartifshed ligeoverfor sit Forslag, og jeg skal derfor ikke prøve paa at angribe det; men jeg vil kun sige, at det forekommer mig, at den høitærede Minister, naar han kommer med et Lovforslag, der borttager visse Beskyttelser, som have ligget i den Lov, han affkaffer, har en stor moralsk Fordringsfølelse til at overveie, om der ikke igjen bør skaffes de Vedkommende et Vedberlag for, hvad de tabe. Det er en Tanke, som ogsaa blev udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), og jeg skal tillade mig at sige min Opfordring til det ærede Medlem om, at Regjeringen vil sørge for, at berettigede Fordringer fra Lyendets og andre tjenende Folks Side snarest mulig blive varetagne i en ny Lov. I vor Tid forekommer det mig, det er aldeles urigtigt at foretage saadanne Skridt fra den lovgivende Magts Side, som synes at sætte den tjenende og fattige Klasse i et ringere Forhold, end den er i efter den gamle Lov. Det blev vel ansørt af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), at dette var en Tid, da Tjenestefolk og Lyende havde megen Magt overfor deres Husbond og at det snarere var nødvendigt for Husbonden at gjøre sig dem til gode Venner end rigtigt af ham at optræde med strenge Fordringer til de Arbeider, der skulde gjøres. Dette kan være meget rigtigt; men det forekommer mig dog, at Loven ikke i vor Tid skulde have et saadant hensynsløst Præg ligeoverfor dem, der ikke ere repræsenterede og i Reglen ikke kunne være repræsenterede i den lovgivende Forsamling. Det skulde aldeles ikke genere mig at stemme for det ærede Medlems Forslag, fordi det ikke passer i denne Lov; thi der er saameget Andet i den, som heller ikke passer deri. Det bliver aldeles, hvad man kalder en Art Blandingsgods, der omtales i denne Lov, og derfor maatte denne Bestemmelse ogsaa for mit Vedkommende gjerne komme ind deri, men jeg tror, at den værste Anke, som det ærede Medlem selv fremførte, og som ogsaa blev gjentagen af andre ærede Medlemmer, er den, at det ikke kommer til at ramme alle de Folk, som efter den gamle Lovgivning have ligesaa god Ret til at fordrø deres Vel varetaget som de Klasser, det ærede Medlem taler for. Jeg skal ikke tillade mig at stille Opfordring til min gamle Kollega her i Thinget, om, hvad han skal gjøre med sit Forslag, men jeg vil kun sige, at det allerede nu har gjort ikke saa lidt Nytte ved at være kommet frem. Det er min Overbevisning, at det vil have den Nytte, at faavel det ærede Things som den høie Regjerings Opmærksomhed er blevet end yderligere henledet paa dette Punkt. — Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 4 skal jeg sige, at jeg er en Modstander af, at man vil have Butiksbørene lukkede; men

jeg man dog tilstaa, at jeg, hvis de nu endelig engang skulle være lukkede, holder mere af, at de alle skulle være lukkede. Det forekommer mig, at det er mere aabent og ærligt at lade det Hele være lukket; thi da kunne maasse Nogle have lidt Fordel deraf, for Exempel kunne Tjenestefolkene ved Handelen have et lille Pusterum derved. Naar derimod denne Bagdørshandel skal finde Sted, ere de Fleste og navnlig de Fattige tvungne til at være tilstede. Bedst var det dog, om man undlod at være saa skinhellig at bilde sig ind, at det var Gud mindre velbehageligt, at der handlede i en saadan Butik, og at En gik ind og kjøbte sig for Exempel et Stykke kogt Kjød, som han ikke havde Penge til at kjøbe for Kl. 9. Man skal ikke bilde sig ind, at der er noget Gud Velbehageligt i at afholde sig fra at handle fra Kl. 9 til 4. Alle disse Bestemmelser om Søndagens Præg tilveiebringe paa sine Steder et hæsligt Sykkert og Uædelighed i flere Retninger, som er oprørende. Jeg ser derfor ikke, det er rigtigt at vi komme ind paa den Vej, og jeg vilde helst have, at man lod Enhver om Søndagen handle og bære sig ad, som han vilde, naar han ikke fornærmede sin Næste og ikke forstyrrede Nogen i hans Andagt. Det er med Grund blevet fremhævet, at, naar man kan tillade Markarbeider, kan man ogsaa tillade Folk i Byerne at gaa ind i en Butik og kjøbe Et eller Andet. Jeg er ikke i Stand til at se, at der er det mindste Forstyrrende for min Andagt i, at En gaar hen i anden Gade og kjøber sig nogle Livsfornödenheder. Det er noget aldeles Ufatteligt for mig. Jeg skal stemme imod Vædringsforlaget under Nr. 4, men jeg stemmer for Loven med den Erkjendelse, at der ikke er Andet nyttigt i den end det, der indeholdes i den sidste Paragraf.

S. Madsen: Naar jeg har bedet om Ordet, er det nærmest for at begrunde, hvorfor jeg ikke har kunnet gaa med det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Cornelius Petersen) med Hensyn til det Forslag, han har filltet under Nr. 2, og jeg finder saa meget desto mere Anledning til at begrunde min Stilling til dette Forslag, som det ærede Medlem i sin Motivering har brugt nogle temmelig stærke Udtryk. For jeg imidlertid gaar over til at omtale dette Forslag, maa det maasse være mig tilladt at udtale et Par Ord om Loven i sin Almindelighed. Jeg maa da i Modsetning til den sidste ærede Taler (Winther) sige, at jeg dog synes, at Loven indeholder adskilligt Godt; thi endstjændt jeg godt kan indrømme, at Oplysningen er tiltagen temmelig meget her i Samsundet, og at Humanitets-hensynene ogsaa ere temmelig uvillkede blandt de Allerfæste, tror jeg dog ikke, det kunde være aldeles uden Fare at lade alle disse Sager vedrørende Kirkefreden staa uden nogen som helst Lovbestemmelse. Jeg tror ikke, at det er saa